

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kuudes jaosto)

20 päivänä huhtikuuta 2016 *

Kumoamiskanne — Sopimus unionin rahoitustuesta hankkeeseen, jonka tavoitteena on syrjinnän vastaisten lakien tehokkuuden parantaminen (GendeRace-hanke) — Veloituslasku — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Toimi, joka kuuluu puhtaasti sellaiseen sopimussyhteeseen, josta se ei ole irrotettavissa — Tutkimatta jättäminen

Asiassa T-819/14,

Fondatsia "Mezhdunaroden tsentar za izsledvane na maltsinstvata i kulturnite vzaimodeystvia", kotipaikka Sofia (Bulgaria), edustajanaan asianajaja H. Hristev,

kantajana,

vastaa

Euroopan komissio, asiamiehinään L. Di Paolo ja V. Soloveytschik,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan kumoamaan yhtäältä 22.8.2014 päivättyyn kirjeeseen sisältyvä komission toimi, jolla on ilmoitettu tilintarkastusmenettelyn päättymisestä ja vahingonkorvausten perimisen keskeyttämisestä hankkeeseen myönnettyä tukea koskevan sopimuksen yhteydessä, ja samaan kirjeeseen liitetty veloituslasku, jonka komissio on laatinut kantajalle saman hankkeen yhteydessä maksetun 34 070,16 euron rahamäärän takaisin perimiseksi,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Frimodt Nielsen sekä tuomarit F. Dehousse ja A. M. Collins (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: bulgaria.

määräyksen

Asiaa koskeva sopimus ja asian tausta

- 1 Kantajana oleva Fondatsia "Mezhdunaroden tsentar za izsledvane na maltsinstvata i kulturnite vzaimodeystvia" (Säätiö "Vähemmistökysymysten ja kulttuurien välisen vuorovaikutuksen kansainvälinen tutkimuskeskus") on Bulgarian oikeuden mukaan perustettu voittoa tavoittelematon säätiö, joka toimii tutkimuksen alalla.
- 2 Euroopan parlamentti ja neuvosto tekivät 18.12.2006 päätöksen N:o 1982/2006/EY Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013) (EUVL 2006, L 412, s. 1). Tässä yhteydessä tehtiin GendeRace-hanketta koskeva avustussopimus nro 217237 (jäljempänä avustussopimus) Euroopan yhteisöjen komission ja erään yhteenliittymän välillä, johon muun muassa kantaja kuului. Hanke alkoi 1.2.2008 ja päättyi 31.7.2010. Tämän hankkeen yhteydessä komissio maksoi kantajalle Euroopan unionin rahoitustukea yhteensä 159 570,78 euroa.
- 3 Komissio ilmoitti 26.3.2013 päivätyllä kirjeellä kantajalle, että kantajaan kohdistetaan tilintarkastus, joka liittyy kolmeen hankkeeseen, joista yksi on GendeRace-hanke. Tilintarkastus suoritettiin 27.–31.5.2013.
- 4 Tilintarkastajien ja kantajan kesken järjestettiin tapaaminen 31.5.2013. Tilintarkastajat esittivät päätelmänsä, joista kantaja esitti huomautuksensa.
- 5 Kantaja esitti 8.8.2013 päivätyllä ja komissiolle 13.9.2013 saapuneella asiakirjalla, jonka otsikko oli "Huomautukset ja vastalauseet Euroopan komissiolle tilintarkastuskertomuksesta", useita moitteita tarkastuksessa käytetyistä menetelmistä ja tilintarkastuskertomuksen luonnokseen sisältyneistä päätelmistä.
- 6 Lopullinen tilintarkastuskertomus esitettiin komissiolle 28.11.2013. Tilintarkastajat ovat merkinneet tämän kertomuksen 2.1 kohtaan, joka koskee GendeRace-hanketta, huomautuksen komission hyväksi tehtävistä yhteensä 45 426,88 euron oikaisuksista.
- 7 Komissio ilmoitti kantajalle 16.12.2013 päivätyllä kirjeellä, johon lopullinen tilintarkastuskertomus oli liitetty, että tilintarkastus oli päättynyt ja että komissio yhtyi tässä kertomuksessa esitettyihin päätelmiin.
- 8 Kantaja esitti 10.3.2014 päivätyllä kirjeellä komissiolle huomautuksensa tilintarkastuksen päätelmistä ja komission niiden vuoksi tekemistä päätöksistä.
- 9 Komissio ilmoitti 27.6.2014 päivätyllä kirjeellä, jonka otsikko oli "Tilintarkastuksen BAEA210022 (B210-22) tulosten täytäntöönpano ja vahingonkorvaukset", että se aikoi avustussopimukseen sovellettavien yleisten ehtojen II.21 artiklan nojalla periä kantajalta kahdella eri veloituskannalla 34 070,16 euroa kantajalle perusteettomasti maksetun rahamäärän palautuksena sekä 11 967,81 euroa vahingonkorvauksina.
- 10 Kantaja ilmoitti 23.7.2014 päivätyllä ja komissiolle 1.8.2014 saapuneella kirjeellä olevansa komission kanssa eri mieltä tilintarkastuksen tuloksista ja pyysi muun muassa tietoja maksettavaksi vaaditun rahamäärän riitauttamiseksi tai alentamiseksi tai maksuaikataulun saamiseksi käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista.

- 11 Komissio toimitti 22.8.2014 päivätyllä ja 1.9.2014 lähetetyllä kirjeellä (jäljempänä riidanalainen päätös) kantajalle 34 070,16 euron rahamäärää koskevan veloituslaskun. Tässä kirjeessä komissio käsitteli kantajan esittämät huomautukset ja totesi, että ne oli jo otettu huomioon lopullisessa tilintarkastuskertomuksessa. Komissio keskeytti kuitenkin vahingonkorvauksena vaaditun rahamäärän perinnän täytäntöönpanon siihen saakka, kunnes tästä asiasta tehdään lopullinen päätös.
- 12 Bulgarian postin ilmoitettua, ettei 1.9.2014 lähetetty kirje ollut saapunut vastaanottajalleen, komissio lähetti kantajalle 30.9.2014 uudelleen saman kirjeen ja siihen liitetyn veloituslaskun sekä sähköpostitse että kirjattuna kirjeenä (kirjeen lähettämispäivä 2.10.2014). Tässä kirjeessä komissio kiinnitti kantajan erityistä huomiota määräaikaan, jossa veloituslasku oli maksettava, ja selosti toimenpiteitä, joihin se saattaisi ryhtyä, jollei maksua ole hyvitetty komission tilille eräpäivänä, ja joihin sisältyisi turvautuminen pakkotäytäntöönpanoon SEUT 299 artiklan mukaisesti. Kirjattu kirje saapui kantajalle 6.10.2014.
- 13 Kantaja vastasi tähän kirjeeseen 9.10.2014 päivätyllä kirjeellä, jossa se ilmoitti ensinnäkin, että säätiö oli maksukyvytön eikä siten pystynyt maksamaan vaadittua rahamäärää, toiseksi, että se oli kiistänyt tilintarkastuksen tulokset koko menettelyn ajan eikä sille ollut ilmoitettu käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista, kolmanneksi, että se katsoi oikeuksiaan loukatun, ja neljänneksi, että se aikoi saattaa asian unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi.
- 14 Komissio ilmoitti samana päivänä kantajalle sähköpostitse, että maksuaikataulua koskevat pyynnot oli esitettävä budjettipääosaston tilinpitäjälle.
- 15 Kantaja lähetti budjettipääosastolle 13.10.2014 kirjeen, jossa se pyysi, että veloituslaskulla maksettavaksi vaadittu rahamäärä peruutettaisiin tai että sen maksamiseen myönnettäisiin maksuaikataulu.
- 16 Budjettipääosasto ilmoitti 24.12.2014 päivätyllä kirjeellä kantajalle, että saatavan peruuttaminen oli mahdotonta, ja ehdotti maksuaikataulua velan maksamiseksi maksuerinä siten kuin unionin yleisen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 (EUVL 2012, L 362, s. 1) 89 artiklassa säädetään.
- 17 Avustussopimuksen 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että avustussopimukseen ”sovelletaan [siihen sisältyviä] määräyksiä – –, [seitsemättä puiteohjelmaa] koskevia yhteisön säädöksiä, yhteisön talousarvioon sovellettavaa varainhoitoasetusta, varainhoitoasetuksen soveltamissääntöjä ja muita yhteisön oikeuden säännöksiä sekä toissijaisesti – – Belgian oikeutta”. Lisäksi saman artiklan kolmannen kohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin ja muutoksenhaussa unionin tuomioistuin ovat yksin toimivaltaisia ratkaisemaan unionin ja yhteenliittymän jäsenten väliset riidat, jotka koskevat avustussopimuksen pätevyyttä, soveltamista tai tulkintaa.
- 18 Avustussopimuksen johdanto-osan ainoan perustelukappaleen mukaan avustussopimuksen yleiset ehdot sisältyvät sopimukseen sen erottamattomana osana. Yleisten ehtojen II.21 artiklan otsikko on ”Palauttaminen ja takaisinperintä”. Sen 1 kohdan toisessa alakohdassa määrätään, että ”jos rahamäärä, joka avustuksen saajan on maksettava [Euroopan] unionille, on perittävä takaisin [seitsemännen puiteohjelman] nojalla tehdyn avustussopimuksen irtisanomisen tai täyttämisen jälkeen, komissio vaatii maksettavan määrän palauttamista antamalla kyseiseen avustuksen saajaan kohdistuvan takaisinperintämääräyksen”, ja että ”jollei maksua ole suoritettu asetetussa määräajassa, [Euroopan] unionille maksettavat rahamäärät voidaan periä vähentämällä ne rahamääristä, jotka [Euroopan] unionin on maksettava kyseiselle avustuksen saajalle”. Saman määräyksen 5 kohdassa todetaan, että ”jollei maksuvelvollisuutta ole täytetty komission vahvistamana eräpäivänä, maksettavalle rahamäärälle on suoritettava korkoa II.5 [artiklassa] mainitun korkokannan mukaan”.

- 19 Yleisten ehtojen 2 osan 3 jakson, joka muodostuu II.22–II.25 artiklasta, otsikko on ”Tarkastukset ja seuraamukset”, ja tämä osa koskee varainhoitosäännöksiä ja tarkastuksia, tilintarkastuksia, takaisinmaksuja ja seuraamuksia. Ehtojen II.22 artiklan 1 kohdassa määrätään, että ”komissio voi hankkeen toteuttamisen koko kestoaikana ja viiden vuoden ajan hankkeen päättymisen jälkeen teettää taloudellisia tarkastuksia joko ulkopuolisilla tilintarkastajilla tai komission omilla yksiköillä petostentorjuntavirasto mukaan luettuna – – Tarkastukset voivat koskea varainhoitokysymyksiä, järjestelmäkysymyksiä tai muita kysymyksiä (kuten kirjanpito- ja hallinnointiperiaatteet), jotka liittyvät avustussopimuksen asianmukaiseen täyttämiseen”.
- 20 Saman määräyksen 6 kohdan mukaan ”komissio ryhtyy tilintarkastuksen päätelmien perusteella tarpeelliseksi katsomiinsa asianmukaisiin toimenpiteisiin, joihin voi sisältyä komission suorittamien maksujen palauttamista kokonaan tai osittain koskevien takaisinperintämääräysten antaminen sekä sovellettavien seuraamusten määrääminen”.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 21 Kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.12.2014 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 22 Komissio jätti vastinekirjelmänsä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.4.2015.
- 23 Kantaja toimitti vastauksensa unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 28.5.2015 ja vastaaja 17.7.2015.
- 24 Unionin yleinen tuomioistuin (kuudes jaosto) esitti työjärjestyksensä 89 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuina prosessinjohtotoimina kirjallisia kysymyksiä asianosaisille, jotka noudattivat tätä pyyntöä asetetussa määräajassa.
- 25 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen sekä veloituslaskun
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja toissijaisesti, vaikka kanne hylättäisiin, määrää unionin yleisen tuomioistuimen 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan nojalla, että komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 26 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- jättää kanteen tutkimatta tai ainakin hylkää sen perusteettomana
 - hylkää kantajan vaatimuksen, joka perustuu 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan toiseen alakohtaan
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 27 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset ovat ehdottomia prosessinedellytyksiä, jotka unionin tuomioistuinten on tarvittaessa otettava huomioon omasta aloitteestaan (ks. tuomio 10.7.1990, Automec v. komissio, T-64/89, EU:T:1990:42, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 8.2.2011, Paroc v. SMHV (INSULATE FOR LIFE), T-157/08, EU:T:2011:33, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 28 Unionin yleinen tuomioistuin voi työjärjestyksensä 129 artiklan mukaan omasta aloitteestaan ja varsinaisia asianosaisia kuultuaan milloin tahansa ratkaista perustellulla määräyksellä ehdotonta prosessinedellytystä koskevan kysymyksen. Käsiteltävänä olevassa asiassa on asiakirja-aineistoon sisältyvien asiakirjojen ja erityisesti asianosaisten kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskeviin unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin antamien vastausten perusteella syytä päättää tämän artiklan nojalla, että asia ratkaistaan perustellulla määräyksellä eikä asian käsittelyä jatketa siitäkään huolimatta, että yksi asianosaisista on pyytänyt istunnon pitämistä.
- 29 Kantaja vaatii riidanalaisen päätöksen sekä veloituskannun kumoamista SEUT 263 artiklan nojalla. Kantaja nimittäin ilmoittaa kannekirjelmän 1 kohdassa yksiselitteisesti, että kanne perustuu viimeksi mainittuun määräykseen. Erityisesti kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiin liittyvissä perusteluissaan kannekirjelmän 23–27 kohdassa kantaja pyytää unionin yleistä tuomioistuinta poikkeamaan ”nykyisestä oikeuskäytännöstä”, joka koskee sopimussuhteisiin liittyvistä toimita tämän määräyksen nojalla nostettujen kanteiden tutkittavaksi ottamista.
- 30 Aluksi on syytä muistuttaa, että sopimusoikeudellisen oikeusriidan yhteydessä SEUT 263 artiklaan perustuva kanne voidaan luokitella uudelleen SEUT 272 artiklaan perustuvaksi kanteeksi, jos oikeusriidan kohteena olevassa sopimuksessa on välityslauseke, kuten nyt kyseessä olevan oikeusriidan kohteena olevan avustussopimuksen 9 artiklassa on (ks. vastaavasti määräys 12.10.2011, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro v. komissio, T-353/10, EU:T:2011:589, 33 ja 34 kohta). Unionin yleinen tuomioistuin katsoo kuitenkin, ettei sillä ole mahdollisuutta tällaisen kanteen uudelleen luokitteluun varsinkaan silloin, kun se, että kantaja on nimenomaisesti halunnut olla perustamatta vaatimustaan SEUT 272 artiklaan, on tällaisen uudelleenluokittelun esteenä (ks. tuomio 17.6.2010, CEVA v. komissio, T-428/07 ja T-455/07, EU:T:2010:240, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 24.10.2014, Technische Universität Dresden v. komissio, T-29/11, EU:T:2014:912, 44 kohta). Käsiteltävänä olevassa asiassa onkin todettava, että se, että kantaja on nimenomaisesti halunnut perustaa vaatimuksensa SEUT 263 artiklaan, on esteenä sille, että unionin yleinen tuomioistuin voisi mahdollisesti luokitella kanteen uudelleen sopimusoikeudelliseksi oikeusriidaksi. Koska uudelleenluokittelun edellytykset eivät täyty, kanne on sen vuoksi käsiteltävä kumoamiskanteena.
- 31 Sen vuoksi on selvitettävä, ovatko käsiteltävänä olevan kanteen kohteena olevat toimet sellaisia, jotka voivat olla SEUT 263 artiklassa tarkoitetun kumoamiskanteen kohteena.
- 32 On syytä muistuttaa, että oikeuskäytännössä katsotaan vakiintuneesti, että SEUT 263 artiklan mukaisen kumoamiskanteen kohteena voivat olla kaikki toimielinten toteuttamat toimet, luonteestaan tai muodostaan riippumatta, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (määräys 6.10.2008, Austrian Relief Program v. komissio, T-235/06, ei julkaistu, EU:T:2008:411, 34 kohta ja tuomio 10.4.2013, GRP Security v. tilintarkastustuomioistuin, T-87/11, ei julkaistu, EU:T:2013:161, 29 kohta).
- 33 Kumoamiskanteella on tarkoitus varmistaa, että EUT-sopimusta tulkittaessa ja sovellettaessa noudatetaan lakia, joten tämän tavoitteen vastaista olisi, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä tulkitaan suppeasti ja että tutkittavaksi ottaminen rajoitetaan koskemaan ainoastaan SEUT 288 artiklassa tarkoitettuja toimia (ks. tuomio 9.9.2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro v. komissio, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 34 Tätä unionin tuomioistuinten toimivaltaa tulkita ja soveltaa EUT-sopimuksen määräyksiä ei kuitenkaan sovelleta silloin, kun kantajan oikeudellinen asema on seurausta sellaiseen sopimukseen perustuvista oikeudellisista suhteista, jonka oikeudelliseen järjestelmään sovelletaan sopimuspuolten nimeämää kansallista lakia (tuomio 9.9.2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro v. komissio, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 18 kohta; ks. myös vastaavasti tuomio 17.6.2010, CEVA v. komissio, T-428/07 ja T-455/07, EU:T:2010:240, 52 kohta ja tuomio 10.4.2013, GRP Security v. tilintarkastustuomioistuin, T-87/11, ei julkaistu, EU:T:2013:161, 29 kohta).

- 35 Jos unionin tuomioistuimet nimittäin katsoisivat, että niillä on toimivalta lausua sellaisten toimien kumoamisesta, jotka kuuluvat vain sopimukseen perustuvaan asiayhteyteen, olisi vaarana paitsi se, että SEUT 272 artikla, jossa sallitaan toimivallan myöntäminen unionin tuomioistuimille välityslausekkeessa, menettäisi merkityksensä, mutta myös se, että tilanteissa, joissa sopimus ei sisällä tällaista lauseketta, unionin tuomioistuinten tuomiovaltaa laajennetaan SEUT 274 artiklassa, jossa annetaan jäsenvaltioiden tuomioistuimille yleinen toimivalta ratkaista sellaiset riidat, joissa unioni on asianosainen, määritettyjen rajojen ulkopuolelle (ks. tuomio 9.9.2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro v. komissio, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 Näistä seikoista seuraa, että sellaisen sopimuksen tapauksessa, joka on tehty kantajan ja jonkin toimielimen välillä, unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi voidaan saattaa kanne SEUT 263 artiklan nojalla vain, jos riidanalaisella toimella on tarkoitus saada aikaan sitovia oikeusvaikutuksia, jotka jäävät asianosaisten välisen sopimussuhteen ulkopuolelle ja edellyttävät sopimuspuolena olevalle toimielimelle sen hallintoviranomaisen asemassa myönnetyn julkisen vallan valtaoikeuksien käyttämistä (tuomio 9.9.2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro v. komissio, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 20 kohta).
- 37 Tältä osin on korostettava, että tilanteessa, jossa toimielin, erityisesti komissio, päättää taloudellisten tukien myöntämistä varten turvautua sopimukseen SEUT 272 artiklassa tarkoitetulla tavalla, sen on pysyteltävä näissä puitteissa. Näin ollen sen on muun muassa vältettävä käyttämästä sopimuskumppaneidensa kanssa epäselviä ilmaisuja, jotka sopimusosapuolet saattavat ymmärtää siten, että ne kuuluvat yksipuoliseen päätöksentekovaltaan, joka ylittää sopimusmääräykset (tuomio 9.9.2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro v. komissio, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 21 kohta).
- 38 Käsiteltävänä olevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä on arvioitava näiden periaatteiden valossa.
- 39 On syytä todeta, että asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että käsiteltävänä olevan kanteen asiayhteys ja tausta liittyvät sopimussuhteeseen. Kantaja nimittäin katsoo, että kumoamiskanne on sen käytettävissä oleva oikeussuojakeino oikeusriidan sopimusperusteisuudesta huolimatta ja että riidanalainen veloituslasku on luonteeltaan hallinnollinen.
- 40 Asiakirja-aineistoon sisältyvistä tiedoista ilmenee, että veloituslasku liittyy komission ja kantajan väliseen sopimukseen siten, että veloituslaskun tarkoituksena on periä saatava, jonka komissio katsoo itsellään olevan ja joka muodostuu kantajalle maksetusta rahamäärästä ja vastaa kuluja, joita komissio ei pidä avustussopimuksen mukaan tukikelpoisina ja joita se ei sen vuoksi ole hyväksynyt. On syytä mainita erityisesti seuraavat tiedot:
- ensinnäkin komissio on maksanut kantajalle 159 570,78 euron rahamäärän avustussopimuksen perusteella
 - toiseksi tilintarkastuskertomus on toteutettu kyseisen sopimuksen yleisten ehtojen II.22 artiklan mukaisesti
 - kolmanneksi komissio on samojen yleisten ehtojen II.21 artiklan nojalla varannut itselleen oikeuden vaatia yhteenliittymän yksittäistä jäsentä palauttamaan kaikki rahamäärät, jotka on saatu perusteettomasti tai joiden takaisinperintään on avustussopimuksen mukainen peruste, ja komissio on tehnyt tämän 27.6.2014 päivätyllä ennakkoilmoituskirjeellä vaatimalla kantajaa palauttamaan 34 070,16 euron rahamäärän (ks. edellä 9 kohta). Tässä kirjeessä komissio on nimenomaisesti viitannut kyseiseen artiklaan ja selostanut riidanalaisen rahamäärän laskentatavan

- neljänneksi veloituslaskussa, jonka otsikko oli ”GendeRace-hanketta [nro] 217237 koskevan tilintarkastuksen BAEA210022 (B210-22) tulosten täytäntöönpano”, viitattiin 27.6.2014 päivättyyn ennakoilmoituskirjeeseen ja tilintarkastuksen päättymistä koskeneeseen 16.12.2013 päivättyyn kirjeeseen (ks. edellä 7 kohta). Veloituslaskun sanamuodossa huomautettiin siten, että veloituslaskun tarkoituksena oli avustussopimukseen perustuvan saatavan periminen.
- 41 Näiden seikkojen perusteella on todettava, että komissio on pysynyt sopimuksen puitteissa ja nojautunut erityisesti avustussopimuksen yleisten ehtojen II.22 artiklan 1 ja 6 kohtaan.
- 42 Minkään seikan perusteella ei myöskään voida päätellä, että komissio olisi toiminut käyttämällä sille kuuluvia julkisen vallan valtaoikeuksia. Kuten edellä 40 ja 41 kohdasta ilmenee, veloituslasku liittyy komission ja kantajan väliseen sopimussuhteeseen siten, että sillä pyritään perimään avustussopimuksen määräyksiin perustuva saatava, ja siten, että sen tarkoituksena on vedota oikeuksiin, joiden komissio katsoo johtuvan kyseisen sopimuksen määräyksistä. Sen sijaan sillä ei pyritä aikaansaamaan kantajaan kohdistuvia oikeusvaikutuksia, jotka perustuisivat siihen, että komissio käyttää sille unionin oikeuden nojalla kuuluvia julkisen vallan valtaoikeuksia. Näin ollen tämän veloituslaskun on katsottava liittyvän erottamattomalla tavalla komission ja kantajan välisiin sopimussuhteisiin.
- 43 Näin ollen avustussopimuksen 9 artiklan ensimmäiseen kohtaan sisältyvä viittaus unionin oikeuteen kuten myöskään kantajan väittämä avustussopimuksen määräysten ja tiettyjen säännösten välinen vastaavuus eivät oikeuta luokittelemaan käsiteltävänä olevassa asiassa riitautettuja toimia sellaisiksi toimiksi, jotka komissio olisi toteuttanut julkisen viranomaisen ominaisuudessa. Joka tapauksessa on syytä muistuttaa, että sopimusehdot yhdessä sopimukseen sovellettavan lain kanssa ja sen alaisuudessa muodostavat sopimussuhteeseen sovellettavat oikeussäännöt ja että sopimuksen tulkitseminen sovellettavan lain säännösten nojalla on perusteltua vain siinä tapauksessa, että sopimuksen sisällöstä tai sen tiettyjen ehtojen merkityksestä on epätietoisuutta (ks. analogisesti tuomio 19.11.2008, komissio v. Premium, T-316/06, ei julkaistu, EU:T:2008:514, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 44 Tukeakseen väitettään, jonka mukaan veloituslasku aikaansaa kantajaan kohdistuvia sitovia oikeusvaikutuksia, kantaja vetoaa erityisesti siihen sisältyviin mainintoihin, jotka ovat otsikon ”Maksuehdot” jälkeen ja joiden sanamuoto on seuraava:
- ”1. Kaikki pankkikulut kuuluvat teidän maksettaviksenne – –
2. Komissio varaa itselleen oikeuden periä toiselta sopimuspuolelta saatavan ennakoilmoituksen jälkeen kuittauksella, jos saatavat ovat vastakkaisia, selviä, rahamääräisiä ja perimiskelpoisia.
3. Jollei maksua ole hyvitetty komission tilille eräpäivänä, unionin toteamalle saatavalle on suoritettava korkoa Euroopan keskuspankin (EKP) perusrahoitusoperaatioihinsa soveltaman korkokannan mukaan, sellaisena kuin Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistu korkokanta on voimassa eräpäivän kalenterikuukauden eli lokakuun 2014 ensimmäisenä päivänä, korotettuna 3,5 prosenttiyksiköllä.
4. Jollei maksua ole hyvitetty komission tilille eräpäivänä, komissio varaa itselleen oikeuden:
- realisoida aikaisemmin annetut taloudelliset vakuudet
 - ryhtyä pakkotäytäntöönpanoon joko antamalla täytäntöönpanoasiakirjan [SEUT] 299 artiklan mukaisesti tai nostamalla kanteen tuomioistuimessa
 - merkitsee maksun laiminlyönnin unionin talousarvion tulojen ja menojen hyväksyjien käytössä olevaan tietokantaan, kunnes maksu kokonaisuudessaan on otettu vastaan

— julkistaa tuomioistuimen ratkaisulla maksusuoritukseen velvoitetun velallisen nimen.”

- 45 On todettava, että nämä maininnat ovat jokseenkin samansisältöisiä kuin ne, jotka olivat unionin tuomioistuimen arvioitavina tuomiossa 9.9.2015, *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. komissio* (C-506/13 P, EU:C:2015:562), joka annettiin nyt käsiteltävän asian ollessa vireillä ja josta unionin yleinen tuomioistuin pyysi asianosaisten lausumaa prosessinjohtotoimien yhteydessä. Unionin tuomioistuin, jonka oli otettava kantaa pääasiallisesti nyt kyseessä olevassa asiassa esitetyn kaltaiseen väitteeseen, totesi nimittäin, etteivät tämän tyyppiset maininnat voineet johtaa siihen, että veloituslasku luokiteltaisiin lopulliseksi toimeksi (tuomio 9.9.2015, *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. komissio*, C-506/13 P, EU:C:2015:562, 25 ja 26 kohta).
- 46 Kuten kantaja huomauttaa vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin, 9.9.2015 annetussa tuomiossa *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. komissio* (C-506/13 P, EU:C:2015:562) unionin tuomioistuin on sinänsä arvostellut komissiota epäselvän sanamuodon käyttämisestä veloituslaskussa. Kuten unionin yleinen tuomioistuin oli kuitenkin todennut, tällaiset maininnat, jotka koskevat todetulle saatavalle maksettavaa korkoa, jos saatavaa ei suoriteta eräpäivään mennessä, mahdollista saatavien perintää kuittaamalla tai mahdollisen ennalta asetetun vakuuden realisoimisella sekä täytäntöönpanon mahdollisuutta ja merkinnän tekemistä yhteisön talousarvion tulojen ja menojen hyväksyjien käytettävissä olevaan tietokantaan, eivät – vaikka ne on laadittu tavalla, josta voisi saada sellaisen käsityksen, että kyse on komission lopullisesta toimesta – kuitenkaan missään tapauksessa luonteensa puolesta voisi olla muuta kuin todetun saatavan perintää koskevan toimen valmistelua, koska veloituslaskussa komissio ei ota kantaa niihin keinoihin, joita se aikoo käyttää mainitun saatavan perimiseksi korotettuna veloituslaskussa vahvistetun eräpäivän jälkeisestä päivästä alkaen lasketulla viivästyskorolla (ks. vastaavasti tuomio 17.4.2008, *Cestas v. komissio*, T-260/04, EU:T:2008:115, 74–76 kohta ja määräys 12.10.2011, *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. komissio*, T-353/10, EU:T:2011:589, 30 kohta).
- 47 Sama pätee kyseeseen tulevia täytäntöönpanokeinoja koskeviin mainintoihin sellaisina kuin ne sisältyvät komission 27.6.2014 päivätyn kirjeen viimeiseen kappaleeseen (ks. edellä 9 kohta). Vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin kantaja vetoaa siihen, että kaikista kyseisessä kirjeessä yksityiskohtaisesti selostetuista toimista päättämisen ainoaksi edellytykseksi on asetettu yhden seikan toteutuminen eli riidanalaisen rahamäärän maksamatta jättäminen asetetussa määräajassa. On todettava, ettei komissio ole ottanut lopullista kantaa vaan ainoastaan viitannut mahdollisuuteen periä saatavansa kuittaamalla tai pakkotäytäntöönpanon avulla. Vastaavalla tavalla on arvioitava 30.9.2014 päivättyä kirjettä (ks. edellä 12 kohta), johon kantaja on niin ikään viitannut vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin.
- 48 Veloituslaskun luonne valmistelutoimena huomioon ottaen on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan kyseiseen veloituslaskuun otsikon ”Maksuehdot” jälkeen sisältyvässä 4 kohdassa mainituista neljästä mahdollisuudesta vain kaksi saattoi tulla käytännössä kyseeseen käsiteltävänä olevan asian olosuhteissa ja pakkotäytäntöönpanolla uhkaaminen oli näistä toinen (ks. edellä 44 kohta).
- 49 Edellä todetusta seuraa, ettei käsiteltävänä olevaa kannetta voida laillisesti saattaa unionin yleisen tuomioistuimen tutkittavaksi SEUT 263 artiklan perusteella, koska veloituslasku liittyy erottamattomalla tavalla puhtaasti sopimusoikeudelliseen asiayhteyteen eikä se tuota sellaisia oikeusvaikutuksia, jotka eivät johtuisi suoraan avustussopimuksesta vaan merkitsisivät komissiolle hallintoviranomaisena kuuluvien julkisen vallan valtaoikeuksien käyttämistä.
- 50 Sama pätee riidanalaiseen päätökseen, joka kuuluu samaan asiayhteyteen ja jonka pääasiallisena merkityksenä on veloituslaskun lähettäminen. Siltä osin kuin on kyse rinnakkaisesta menettelystä vahingonkorvauksien perimiseksi, riidanalaisessa päätöksessä ilmoitetaan sen tosiasiallisesta keskeyttämisestä, kunnes asiasta myöhemmin tehdään lopullinen päätös. Edellä 32 ja 35 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenevät periaatteet huomioon ottaen se ei näin ollen voi olla SEUT 263 artiklaan perustuvan kumoamiskanteen kohteena.

- 51 Tästä seuraa, että kumoamiskanne on jätettävä kokonaisuudessaan tutkimatta.
- 52 Vaikka käsiteltävä kanne on jätettävä kumoamiskanteena tutkimatta, kantaja ei sen vuoksi jää vaille oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan tuomioistuimissa, koska kantajalla on oikeus puolustaa näkemystään sopimusta koskevassa SEUT 272 artiklaan perustuvassa kanteessa, jos kantaja katsoo itsellään olevan siihen perusteita.
- 53 Lausunnon antaminen komission vastinekirjelmässä esitetystä oikeudenkäyntiväitteestä ei näin ollen ole enää tarpeen.

Oikeudenkäyntikulut

- 54 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan nojalla siinäkin tapauksessa, että se hylkää kanteen. Kantaja katsoo, että sen on ollut pakko nostaa kanne yhtäältä komission lähettämän veloituslaskun epätasällisuuden ja tulkinnanvaraisuuden vuoksi ja toisaalta siksi, ettei se ollut saanut komissiolta mitään tietoja menettelystä muutoksen hakemiseksi riidanalaisen rahamäärän takaisinperintää koskevaan päätökseen. Komissio on siten tahallisesti aiheuttanut kantajalle tästä kanteesta johtuneet kulut.
- 55 Komissio kiistää vaatimuksen katsoen, ettei se ole aiheuttanut kantajalle kuluja tarpeettomasti tai haitantekona ja että kantajan vaatimus on sen vuoksi hylättävä. Komissio väittää toimittaneensa kantajalle tiedot kaikista menettelyyn liittyvistä kysymyksistä. Kantajan kirjelmistä ilmenee lisäksi, että kantaja on ollut riittävän tietoinen veloituslaskuihin kohdistettujen kumoamiskanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevasta oikeuskäytännöstä. Kantaja on siten ottanut tietoisin riskin nostaessaan käsiteltävänä olevan kanteen.
- 56 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Saman työjärjestyksen 135 artiklan 1 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi kuitenkin poikkeuksellisesti päättää, että oikeudenkäyntikulut on jaettava.
- 57 Tässä asiassa kantaja on hävinnyt asian. Kantaja ei myöskään ole osoittanut, että komissio olisi aiheuttanut sille kuluja työjärjestyksen 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla tarpeettomasti tai haitantekona.
- 58 On kuitenkin otettava huomioon komission menettely sen sisällyttäessä veloituslaskuun mainintoja, joiden epäselvyyden unionin yleinen tuomioistuin oli jo todennut muissa asioissa (ks. vastaavasti määräys 12.10.2011, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. komissio, T-353/10, EU:T:2011:589, 30 kohta ja tuomio 9.7.2013, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. komissio, T-552/11, ei julkaistu, EU:T:2013:349, 29 kohta). Näin ollen nyt käsiteltävän asian olosuhteita arvioidaan oikein päättämällä, että kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.**
- 2) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 20 päivänä huhtikuuta 2016.

E. Coulon
kirjaaja

S. Frimodt Nielsen
jaoston puheenjohtaja